

KNOPSKYDNINGER

MELLEM KAOS OG ORDEN

ANJA MARGRETHE BACHE

WWW.ANJABACHE.COM

KNOPSKYDNINGER

MELLEMLER KAOS OG ORDEN

15 grafiske tegninger 50 x 65 cm

35 malerier imellem 40 x 40 cm og 210 x 140 cm

VENTETID

”Al menneskelig visdom kan opsummeres i to ord – venten og håb.” – Alexandre Dumas. (fransk forfatter, 1802-1870).

Jeg har i et nonverbalt, ikke analytisk flow udfoldet serien Knopskydninger. Det er der kommet 35 malerier og 15 tegninger ud af. I denne artikel præsenterer jeg udvalgte malerier og tegninger fra serien og anskuer den udefra. Jeg skriver om nogle af de refleksioner, der knytter sig til den og om de omstændigheder, den er udfoldet under. I artiklen stiller jeg desuden spørgsmål til seriens aktualitet og relevans, eller mangel på samme.

ESKAPISME

Vi lever i en brydningstid, vi overforbruger, krige raser, klimaet lider, den sociale ulighed stiger. Er det i en sådan tid tilladeligt og overhovedet interessant at lave kunst, som ikke er politisk og som ikke aktivistisk forholder sig til, tematiserer og kommenterer denne nutid?

Jeg ved det ikke. I Brinkmanns Briks fortalte Christian Bennike, journalist på Weekendavisen og forfatter til bogen ”Engang troede vi på fremtiden”, (Bennike, 2023) om tidsånden. ([LINK-Brinkmanns Briks](#)). Han beskrev den som pessimistisk og at vi som følge heraf ikke længere kan forholde os apolitisk til det vi gør uden at det er eskapisme.

Foto Forside:

*Stabling af malerier fra serien Knopskydninger i værkstedet.
Foto fra værksted Anja*

Foto 1 :

Hovedstamme Maleri nummer 3, 200 x 135 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme, samt Knopskydningers Malerier nummer 3B, og 3C, 2 styk a 60 x 60 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme. Fotos fra værksted Anja.

Er det eskapisme at trække sig ud af mødet med virkeligheden for stunder og her at tænke og mærke efter. Det er det jeg har gjort i processen og skabelsen af serien Knopskydninger.

Christian Bennike beskriver, i samme udesendelse i Brinkmanns Briks, hvordan vi i dag i en individualiseret verden ser ud til at skulle takle klodens udfordringer som individer og at det medfører en evig skam og utilstrækkelighed.

Jeg genkender skammen og også angsten for fremtiden og oplever det nærmest som paralyserende. Jeg har mistet orientering og handlingspotentialer. De etiske og moralske pejlingsredskaber, jeg normalt anvender, er sat ud af spil og alt står til diskussion. Det grundlag jeg taler ud fra, er ikke længere gældende, der er blinde vinkler og bias. Det vil den her artikel også bære præg af.

RESONANS

Det er som at være i en eksistentiel ventetid, hvor brudene og nedbrydningerne, samt i nogle tilfælde kollapse kontinuerligt foregår omkring en. Spørgsmålet er om det, som det så ofte er set historisk i sådanne tider, fører til markante paradigmeskift, nyorienteringer og andre måder at være i verden på.

Med serien Knopskydninger har jeg trukket mig tilbage i værkstedet, ladet blandt andet DR.DK P1 og Bibliotekernes online E-reolen udgøre et lydtrum af informationer, diskussioner og flerperspektiviske synsvinkler.

Samtidigt har jeg ladet arbejderne, malerierne og tegningerne, træde frem for mig, som en resonans af noget jeg føler, men ikke kan få hold på hvad er. Det kan være det er

Fotos 2:

Knopskydnings Maleri nummer 3D, 60 x 60 cm, Akrylmaling på hørlærred spændt ud på blændramme i træ, samt opstilling i værkstedet af knopskydnings Malerierne 3B, 3C og 3D og knopskydnings Malerierne 1, B, 1C og 1 D. Fotos fra værksted Anja.

en form for eskapisme, men jeg oplever det som en nødvendighed, en form for visuel ikke forklarende *refleksion* over væren i den verden, der er lige nu.

Med tænkningens nogle gange ustrukturerede forgreninger, har jeg udfoldet arbejder under titlen Knopskydninger. En ny tanke affødes af den forrige, ikke nødvendigvis med en logisk orden, men alligevel ofte med reminiscenser af det forrige.

På samme måder lader jeg serien Knopskydninger vokse. Den indeholder hovedstammer og knopskydninger, hvor hovedstammerne inkluderer kaos og bevægelse og knopskydningerne er opskalerede udsnit heraf, der angiver en lokal orden. Hele serien er som sådan en vekselvirkning mellem kaos og orden, sådan som også mine vedvarende tankerækker er og mit møde med den omgivende virkeligheds nutid opleves som.

OFF THE GRID

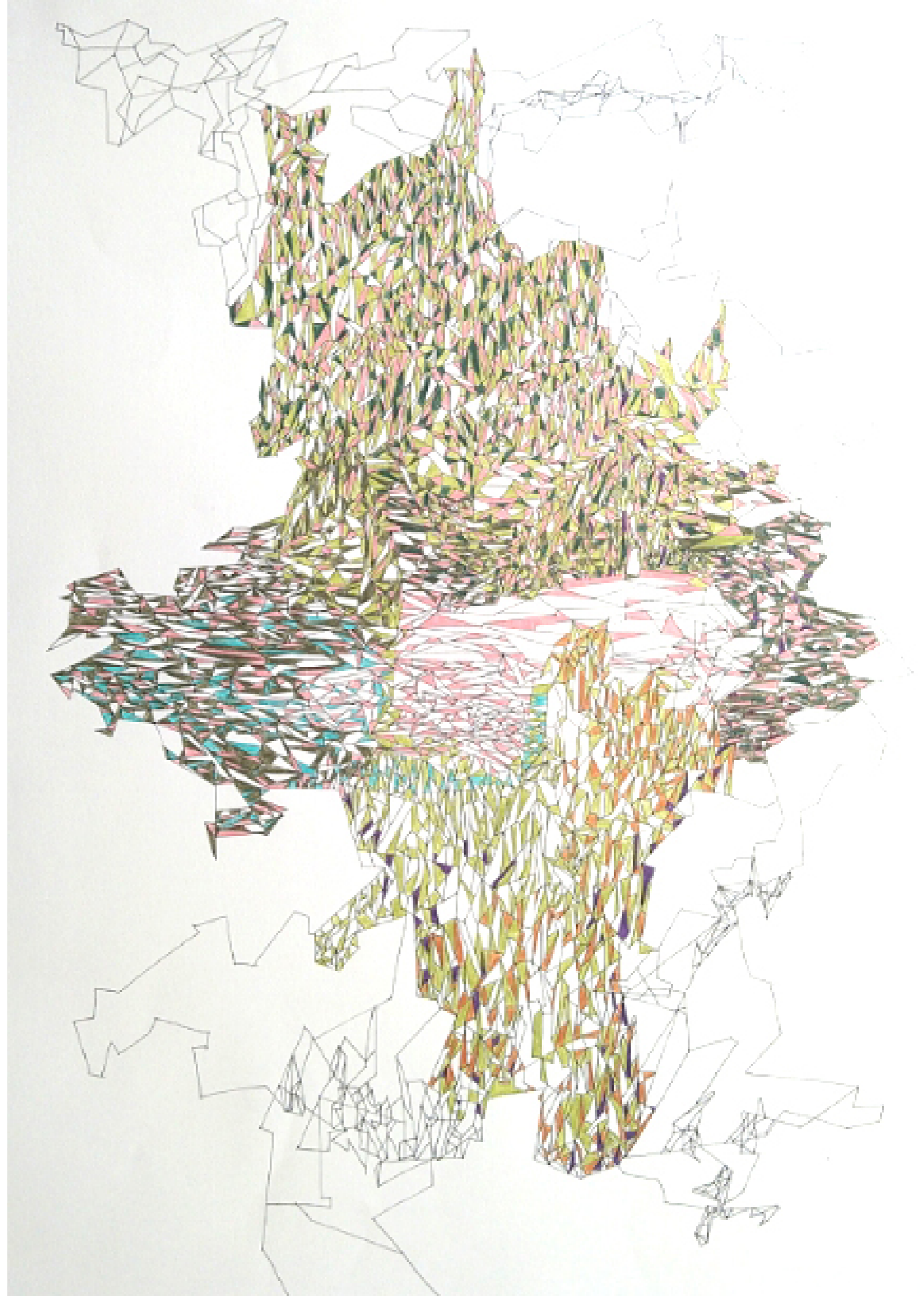
Kunst er for mig et redskab til en helhedsorienteret omverdensforståelse. Det er i kunsten jeg udover den eksplicite viden, kan virke med det sanselige, kropslige og emotionelle. Det er her jeg går i dialog og nonverbalt kan stille spørgsmål med den implicite tavse viden, som i kunsten træder frem som et visuelt spejl på væren i verden.

Jeg er uddannet kunstner fra Det Kongelige Danske Kunstakademi, Billedkunstskolerne og har en uddannelse som civilingeniør samt en forskergrad, Ph.d. i arkitektur. Jeg har i mit kunstnerskab søgt at koble rationel logisk viden med den tavse i den skulpturelle stedsspecifikke og kontekstuelle kunst ved galleri og museumsudstillinger, urbane nedslag og udsmykningsopgaver, nationalt og internationalt.

Serien Knopskydninger er en afvigelse i min kunstpraksis og en undersøgelse af, hvor det bringer mig hen. Det er også

Foto 3:

Tegninger, 50x 65 cm, fra serien Knopskydninger, Pilot Tusch og Caran Dache farveblyanter på struktureret Canson Akvarelpapir. Foto Anja fra værksted.

en rejse ud i det for mig ukendte, som et eksperiment, som måske fører til noget ad en omvej, eller som bare fører mig på vildveje og blindgyder.

LUKKEDE GRÆNSER - ISOLERET I VÆRKSTED

Da vor statsminister Mette Frederiksen lukkede de danske grænser, på grund af den verdensomspændende Corona epidemi, var jeg på vej til Gøteborg.

Jeg var året forinden blevet inviteret til et adjungeret professorat i keramisk kunst og kunsthåndværk ved kandidatstudiet HDK-Valand ved Gøteborg Universitet. Desuden var jeg udvalgt til at udføre et skitseforslag til en udsmykning af et entre område 'og en park omkring Høgsbo Ny Nærssygehus, som skulle opføres i Gøteborg. (Link).

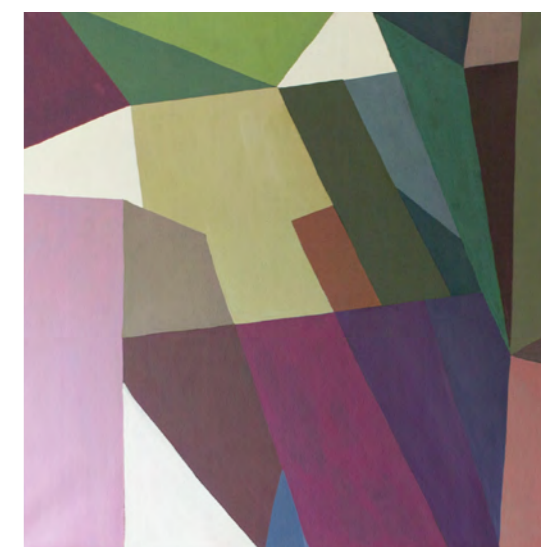
Men med lukkede landegrænser, og krav om isolation som følge af epidemien, var jeg tvunget til at opholde mig i min bolig og værksted i Dyrehaven 12 km nord for København omgivet af skov, Mølleåen, sø og til tider brøllende kronhjorte.

Kommunikation udadtil skete digitalt. Undervisningen, vejledningen og eksaminationen af de studerende ved HDK-Valand, Gøteborg Universitet foregik via Zoom. Mens dialogen med udførende og rådgivende for Det Ny Nærssygehus i Gøteborg, som jeg i mellemtiden havde vundet udbud på, med udsmykningsprojektet "Herbarium for lægevidenskaben", foregik via Teams.

Det var i den periode, jeg blev nysgerrig på og følte trang til at male og tegne uden afsæt i et specifikt udvalgt sted og kontekst og uden reference til noget som helst andet end arbejderne selv.

Foto 4:

Hovedstamme Maleri nummer 1, 200 x 135 cm. Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme af træ samt Knopskydnings Malerier 1B, 1C og 1 D, 3 styks a 50 x 50 cm. Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændrammer af træ. Foto fra værksted Anja

Grænserne er siden åbnet. Corona isolationen er ophørt, udsmykningen i Gøteborg er færdig, og min stilling ved HDK-Valand, Gøteborg Universitet er afsluttet, mens flere tegninger og malerier føjer sig til serien Knopskydninger.

I filmen The Terminal, (Spielberg, 2004) er Tom Hanks, som hovedpersonen Viktor Navoski, fanget 9 måneder i John F Kennedy Lufthavns transitområde. Filmen er baseret på en sand historie, hvor en person opholdt sig i Charles De Gaulles lufthavns transitområde fra 1988 til 2006. ([Link](#)).

På mange måder føler jeg mig som Viktor Navorski, fanget i et transitområde uden en vej ud.

Med serien "Knopskydninger" har jeg trukket mig tilbage i mit værksted, ført en kontinuerlig ordløs dialog med mig selv og mine værker, fundet en tilflugt og en pause fra alt, der bevæger sig omkring mig. Jeg har begivet mig ud på en kunstnerisk rejse af, for mig, ukendte stier med håbet om, at noget nyt ville opstå.

Det er en venten og et håb, som Alexander Dumas, (Dumas, Alexander 1802-1870), mener er indlejret i al menneskelig visdom. Nu venter jeg blot på, at denne visdom også når mig og at jeg med den kan finde en vej ud med en klarhed om, hvor jeg skal hen med det, jeg har skabt.

DEN UFRI KUNSTSCENE

Jeg har længe følt den danske kunstscene som ufri og dogmatisk. Det er som om vi som kunstnere alle skal råbe med i kor, skal beskæftige os med de samme emner, have de samme og "rigtige" holdninger og indskrive vores kunst inden for de samme ofte eksternt kuraterede rammer.

Kunsten er som jeg oplever det indbundet i hensigt-

Foto 5:

Detalje fra udsmykningen Herbarium for Lægevidenskaben som jeg afsluttede i 2023 ved entresiden og parkområdet omkring Høgsbo Ny Nærsygehus i Gøteborg. Foto Anja fra entresiden af den nye hospitalsbygning.

serklæringer, forventet nytteværdi socialt, politisk og økonomisk. Kunsten skal være narrativ, aktivistisk, brugerinddragende og den skal samskabes kollektivt.

Problemet er ikke at kunsten griber disse tendenser, det er vigtigt, og mange kunstnere gør det så godt. Problemet opstår for mig når disse tendenser opleves som rigide rammer, der kvæler åbenhed overfor eksperimentet og nysgerrigheden, der hvor kunstscenen opleves som ufri og dogmatisk.

Jeg har søgt det modsatte både i kunst og forskning. Jeg har søgt frihed til også at træde ved siden af, til at stille spørgsmål, der hvor jeg oplevede de ikke blev stillet og kontinuerligt undres og eksperimenterer også når det fejlede.

Med serien "Knopskydninger", har jeg kunne trække mig væk fra skammen, utilstrækkeligheden over ikke at løse verdens problemer og ikke engang at kunne give løsningsforslag herpå. Det er også hermed jeg har kunnet frigøre mig fra alle de bånd, jeg oplever, der er på kunstens arena, for herved at undersøge om kunsten for mig kunne fordre et helt andet ærinde. Det er en undersøgelse af kunstens potentiale som det sted, hvor jeg som kunstner har rum for det kontemplative og selvreflektionen, der hvor jeg alene sanser, kropsligt mærker og emotionelt finder en form for resonans.

FRISÆTTELSE

I 2021 – da alt stadig var lukket ned på grund af Corona Epidemien, var jeg på Statens Værksteder for Kunst i den 160 kvadratmeter store Turboladen. ([Link](#)). Her var 8 meter til loftet og ovenlys. Jeg var der for at afsøge farve, former og mønstre til udsmykningsopgaven i Gøteborg. Det var som en katalysator og frigørelse. Her arbejdede jeg med en skalering ¼ og 12000 små MDF farvede brikker, som jeg havde savet

Foto 6:

Hovedstamme Maleri nummer 6, 200 x 135 cm, Akrylmaling på hvidt halvgrunderet hørlærred opspændt på blændramme i træ samt Knopskydningsmaleri 6 B, 60 x 60 cm, Akrylmaling på hvidt halvgrunderet hørlærred opspændt på blændramme i træ. Fotos fra værksted Anja.

Foto 7:

Knopskydningsmalerierne 6C og 6D, a 60 x 60 cm, Akrylmaling på hvidt halvgrunderet hørlærred opspændt på blændramme i træ. Fotos fra værksted Anja.

ud og malet i de 10 Natural Color System farver, som de tegl, jeg skulle anvende til udsmykningen, skulle glaseres i.

Jeg lod farverne og mønstrene opfylde mig. Her kunne jeg flytte rundt på dem, de fyldte i drømme og vågen tilstand.

Jeg tillod det dekorative og forholdt mig i relation til udsmykningsopgaven stadig stramt til konteksten. Men det var her kimen til malerierne Knopskydninger blev lagt. Det var som om hver celle af mig skreg på en frigørelse, en tilbagevenden til en trang, som jeg havde, før jeg kom på kunstakademiet.

Den har ligget der, ventet og været undertrykt i alle de år, for den kunst jeg nu udfolder i serien Knopskydninger passer jo ikke ind i nutidens kunstscene, den er "off the grid", har reminiscenser af noget, som vi har set før, og udgør ikke et generelt altfavnende oprør, men måske nærmere et personligt opgør med intentionen om frisættelser i kunsten.

Lad mig som kunstner vælge hvad der har betydning for mig lige nu og lad mig udfolde det, som den nødvendighed det er. Kunsten som frirum til at skabe resonanser med de stemmer, jeg som kunstner har nu.

MALEBØGER PÅ LÆRRED

Det tavse rum har ingen kølighed eller overblikfornemmelse. Det er som en dans hvor krop, musik og scenografi er helhed og samklang. Ordet "tavs" lyder nu pludseligt meget tomt, for det har absolut ikke noget med tomhed at gøre, meget mere med fyldthed. ...Det er det sted hvor jeg fyldes, indhenter mig selv, hvor alt omkring mig bliver helt og levende. (Hansen, Finn Thorbjørn, 2012)

Foto 8

Hovedstamme Maleri nummer 2, 200 x 120 cm. Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme af træ samt Knopskydnings Malerierne 2B og 2 C, a 50 x 50 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme af træ. Fotos fra værksted Anja

Foto 9:

Knopskydnings Malerierne 2B, 2C og 2 D, ophængt i værksted, samt Knopskydningsmaleri 2D, alle 50 x 50 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme af træ. Fotos fra værksted Anja.

Designer og lektor ved Designskolen Kolding, Helle Gråbæk udtrykker det så smukt, den fyldthed, der kan være i det tavse rum. Det gør hun i i Professor ved Ålborg Universitetscenter, Fin Thorbjørn Hansens bog "Kan man undre sig uden ord? Det er den fyldthed, der hvor jeg indhenter mig selv og hvor alt bliver helt og levende. Det er i det rum, jeg har og stadig udfolder serien Knopskydninger.

Jeg har aldrig forstået hvorfor det er populært for voksne mennesker at fylde farver i en malebog. Men måske er det netop en pause fra alt det der presser sig på og for at opleve den fyldthed.

Med serien Knopskydninger skaber jeg malebøger på lærred-er farvelægger dem. Malerierne er udført med Winsor Neton Professional akrylmaling på hvidt halvgrunderet hørlærred spændt op på en blindramme i træ. De varierer i størrelse fra "hovedstammemalerierne," der er kropsstore lærreder, til "knopskydningerne" som er mindre.

Jeg indleder en sektion af malerier med "hovedstammen". Jeg optegner streger og felter på lærredet. Jeg lader pennen og kroppen tale til det halvgrunderede lærred. Jeg ved på dette tidspunkt ikke hvad jeg skal lave. Jeg tegner, vender lærredet tegner igen, og sådan fortsætter jeg indtil der synes at være en eller form for spænding og eller bevægelse.

Derefter fylder jeg felterne. Jeg indleder med at blande en farve, og så følger de andre med. Heller ikke her kender jeg resultatet. Jeg lader den næste farve vokse ud fra den første farve og så fremdeles. Lærredet drejes rundt, anskues, jeg tegner nye felter og maler igen, jeg vender det igen og sådan fortsætter jeg.

Foto 10

Fra [ophold ved Statens Værksteder for Kunst, Turboladen, 2021](#). Her afsøgte jeg detaildesign til udsmykningen Herbarium for Lægevidenskaben til Høgsbo Ny Nærpsygehus i Göteborg. Fotos viser udsnit af diverse skalamodeller i 1:4, Fotos fra Turboladen Anja

Farveholdningen er mangfoldig. Farverne forbliver i samme plan, de kolde farver træder ikke i baggrunden og de varme springer ikke frem. De store felter forbliver i samme plan som de små. Farvens og skalaens anatomi er sat ud af spil. Her forbliver alt i samme plan. Nogle steder er den hvide grunderede flade synlig og markant, andre steder anes den svagt. Her er ikke laserende lag ej heller markante ekspresive penselstrøg.

Jeg stopper først processen når den urolige rumlende fornemmelse jeg har, en utålmodighed, noget der skurrer, stopper. Så har jeg opnået det jeg ville – uden at kunne beskrive det i ord. Så er "hovedstamme" arbejderne færdige i forhold til den ramme, de er skabt i, værkstedsrammen.

Knopskydningerne vokser ud af hovedstamme malerier. Jeg går helt tæt på udvælger 2-3 detaljer som jeg forstørrelser op. Jeg gengiver dem med blyant på nye lærreder, maler dem op og skaber en familiemæssig sammenhæng, dog med vidt forskellige dynamikker.

I Tegningsprocessen følger jeg den procesgang, som er beskrevet for Hovedstamme malerierne. Alt forbliver i planet. Nogle tegninger er farvelagt, mens andre er sort-hvide. Tegningerne er lavet med Pilot Tusch og Caran Dache farveblyanter på struktureret Canson Akvarelpapir.

Foto 11:

Hovedstamme Maleri 8, 200 x 120 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme af træ, samt Knopskydnings Malerierne 8B, 8C, og 8D, a 50 x 50 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme af træ. Foto Anja Fra værksted.

AT TALE UDEN ORD - DET ABSTRAKTE RUM

Kunst er ikke et resultat af viden men en måde at opnå den på. (Ørskov, 1992).

Kunstneren og forfatteren Willy Ørskovs forfatterskab, med blandt andet bogen samlet, (Ørskov, 1992), var min tidlige og første indfaldsvinkel til en bredere forståelse af den abstrakte kunsts mulighedsfelt og rum for eksperimenter. Ligesom hans ide om kunsten, som en måde at opnå viden på, ligger helt i tråd med det jeg primært søger i kunsten, den helhedsorienterede omverdensforståelse.

Det er ofte konteksten, som bestemmer om jeg arbejder i det figurative eller abstrakte område. Udsmykningen i Gøteborg er for eksempel bibeholdt i et abstrakt formsprog, for herved at opnå en ikke kritisk og åben tilgang til oplevelsen heraf.

I serien Knopskydninger arbejder jeg også i det abstrakte formsprog. Det gør jeg for herved at have frihed til at forblive på det ikke repræsentative plan, samt at virke uden sproget. Her er konteksten det tavse rum, det at finde *en fyldthed og indhente mig selv, hvor alt omkring mig bliver helt og levende, som lektor Helle Gråbæk udtrykker det*. Et rum afgrænset fysisk af vægge i mit værksted.

Jeg har et barnebarn som er født døv. Han har ikke et sprog som vi, men vi forstår ham alligevel. Han "lytter" til verden gennem fysiske vibrationer, sådan som også den verdenskendte døve percussionist og komponist Evelyn Glennie, gør. Hun vandt Sonning musikpris i år. Med afsæt i vibrationer i gulvet "lytter" hun, samt kan komponere og spille med hendes fødder som ører. (Link)

Jeg "lytter" gennem det abstrakte visuelle. Det skaber en form for repræsentation og genklang. Mit barnebarn har

Foto 12:

Tegninger, 50x 65 cm, fra serien Knopskydninger, Pilot Tusch og Caran Dache farveblyanter på struktureret Canson Akvarelpapir. Foto Anja fra værksted.

nu fået Cochlear Implantater på Rigshospitalet. De dygtigste specialister har erstattet den øresnegl han ikke har, til elektronik.

Nu går vi til høre, lytte, tale, Audioverbal træning også på Rigshospitalet, så han lærer at omsætte de elektroniske impulser og høresansen indtager sin plads i hans endnu fleksible og modellerbare hjerne.

Jeg har et verbalt sprog, jeg kan høre og tale, men forsøger i serien Knopskydninger at forblive i det abstrakte nonverbale formsprog. Det er med farven, former og bevægelse, jeg søger tilstande mellem kaos og orden, mellem balance og der hvor det hele tipper.

Jeg har ikke et sprog, for det jeg laver, andet end at jeg kan rubricere det som abstrakt kunst. Det refererer ikke til andet end sig selv. Uden sproglig refleksiv indkredsning af det jeg laver, bliver det endnu mere problematisk at indplacere det i relation til en nutidig kunstscene og relevant nutid.

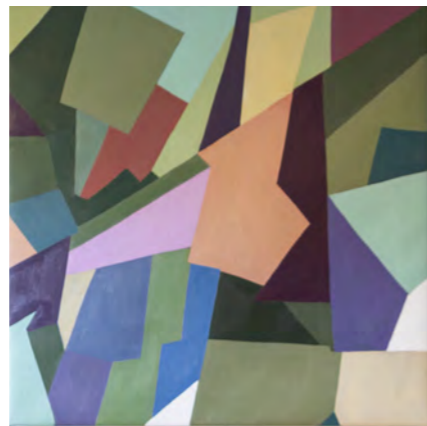
Er det mon det samme for mit døve barnebarn, mangler han tænkningens og især refleksionens mulighed for at opstille strukturer, sammenhænge og mønstre, som gør at alt ikke blot forbliver kaos. Kan han heller ikke forholde sig til omverden, med det han virker i?

Jeg ved det ikke, han er kun 2 år. Jeg har ham her i mit hjem på daglig basis. Vi kommunikerer kropsligt, med mimik og gestikulerer, men hvad der foregår inde i ham og hvordan hans udvikling bliver, er jeg naturligvis bekymret for. Det er jeg specielt i et samfund hvor normalitetsbegrebet synes at blive indsnævret mere og mere, samt den hjælp han evt. skal have forsvinder i skattelettelse til dem, der har nok.

Samtidigt træner vi Ling lyde, italesætter alt omkring os, ja vi drukner i ord og begreber i kampen for at han, som de siger

Foto 13:

Knopskydnings Malerier 5B, 5C og 5D, Akrylmaling på Hørlærred opsændt på blændramme af træ samt Hovedstamme Maleri nummer 5, 200 x 140 cm, Akrylmaling på hørlærred opsændt på blændramme af træ. Fotos Anja fra værksted.

på Rigshospitalets AVT afdeling, bliver alderssvarende i høre, lytte og tale evne når han skal i skole.

Jeg mangler linglydene i mit arbejde med serien Knopskydninger, de koder, der kobler den til virkeligheden og nutidens kunstscene og får mig ud af mit flow og værksted, væk fra det der kan være eskapisme fra virkeligheden.

Mit ærinde med den abstrakte kunst er ikke at skabe en ny kunstretning, eller med den at pege på nye mulige retninger ej heller at kritisere eksisterende. Det jeg søger, er et rum for indre refleksion, hvor kompleksiteten af tanker og følelser frit kan udfolde sig på lærredet og tegningen.

Jeg har i hovedstamme malerierne afsæt i det komplekse kaos af indre tanker og følelser, sidstnævnte ofte ængstelse over en verden, der presser sig uoverskueligt meget på.

Mens knopskydningerne er som små åbninger mod en form for orden og med den en lille stund af ro. De er dog ikke billeder herpå eller med referencer hertil. De er blot skabt i de øjeblikke, hvor jeg har været fyldt af enten kaos eller orden.

NÅR DU IKKE UDSILLER DET ER DET IKKE KUNST

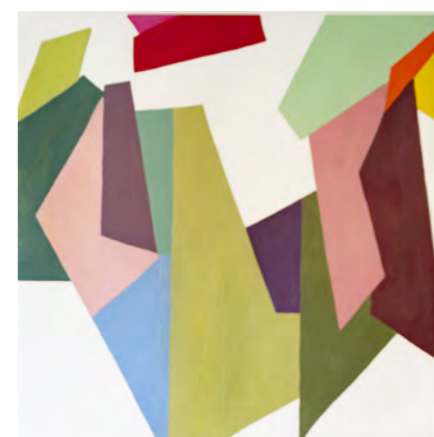
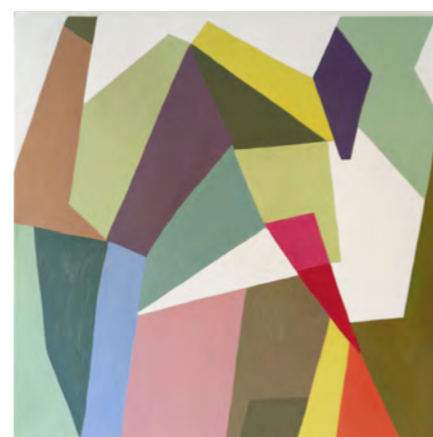
Det er jo ikke kunst før det er udstillet –

Sådan sagde en nær veninde og kunstnerkollega til mig på en af vores mange lokale vandreture. Det er jeg dybt uenig i. Definitionen af hvad der er kunst, er i min optik langt mere kompliceret og måske siden Duchamps pissekumme på et museum, i virkeligheden slet ikke mulig.

Men det sætter jo tanker i gang. Jeg har med serien knopskydninger bevæget mig væk fra den kontekstuelle og stedsspecifikke kunst jeg normalt arbejder med, mod noget

Foto 14:

Hovedstamme Maleri nummer 10, 200 x 120 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændramme af træ samt Knopskydningsmalerierne 10B, 10C og 10D, a 50 x 50 cm, Akrylmaling på hørlærred opspændt på blændrammer af træ. Fotos Anja fra værksted.

jeg har følt som en nødvendighed, men som jeg analytisk og verbalt oplever som svært, ja nærmest umulig at indkredse.

I serier som Sherlock Holmes, Wallander og Midsommers Murders, med Barnaby, trækker hovedpersonen sig tilbage fra hverdagen. Han drikker en whisky og lytter til klassisk musik og skaber herved et fredeligt, æstetisk rum, som kontrast til de ofte brutale mord, han skal opklare.

Uden at forblive i klicheen om den åndfulde kriminalbetjent, med gode klassiske stilfornemmelser, er det samme helle og pause fra det omgivende, jeg har oplevet i skabelsen af serien Knopskydninger. I kriminalserierne vender hovedpersonerne efter deres pause tilbage til mordsagerne og opklarer dem gerne.

Denne artikel er om serien Knopskydninger, der stadig skyder knopper, med nogle af de refleksioner, der knytter sig hertil. Det er et forsøg på at træde ud af værkstedets private sfære og gå i dialog med en samtid, herunder den nutidige kunstscene. Hensigten er ikke at transformere mine værker til "kunst" ved at udstille dem, men snarere at indlede en dialog med mig selv, publikum og den omkringliggende verden.

Serien "Knopskydninger" adskiller sig fra min normale kunstpraksis, den er et eksperiment, en rejse uden ord og henvisninger. Jeg har skabt den som en indre dialog, en symbiose af kaos og orden, kompleksitet og uforståelige følelsesmæssige tråde. Jeg antager at arbejderne afspejler den tid, jeg er en del af, en tid præget af komplekse globale udfordringer. Jeg har følt en frihed i at arbejde inden for denne ramme.

Nu er udfordringen hvordan og i hvilken sammenhæng, jeg får mine arbejder ud fra værkstedets intime rum til den virkelighed, der er samt den nutidige kunstscene. Denne artikel er et første skridt.

Foto 15:

Tegninger, 50x 65 cm, fra serien Knopskydninger, Pilot Tusch på struktureret Canson Akvarelpapir. Foto Anja fra værksted.

LITTERATUR OG LINKS

1. Alexandre Dumas. (fransk forfatter, 1802-1870)
2. Bennike, Christian, 2023, Engang troede vi på fremtiden, ISBN139788702391954, Gyldendal København
3. Brinkmanns briks, DR.DK P1, Jeg er pessimistisk over fremtiden, og det er en god ting!, Episode onsdag 16. august 2023, 57 min.
<https://www.dr.dk/lyd/p1/brinkmanns-briks/brinkmanns-briks-2023/brinkmanns-briks-jeg-er-pessimistisk-over-fremtiden-og-det-er-en-god-ting-11032321333>
4. Bache, Anja, 2023, Udsmykningen Lægevidenskabens Herbarium, hjemmeside, <https://www.anjabache.com/public-art-herbarium-for-laegevidenskaben-2020-2023/>
5. Spielberg, Steven, 2004, Instruktør filmen The Terminal med Tom Hanks, Catherine Zeta-Jones, Stanley Tucci og Chi McBride, Hollywood.
6. Link til facts om den person filmen the Terminal er baseret på.
<https://www.timesnownews.com/viral/iranian-man-who-inspired-the-terminal-passes-away-twitter-users-bid-farewell-check-reactions-article-95487682>
7. Bache, Anja, 2021, Indlæg om mit ophold på på Statens Værksteder for Kunst. Indlægget er givet på SVFK's hjemmeside
<https://svfk.dk/project/anja-margrethe-bache-herbarium-for-laegevidenskaben>
8. Hansen, Finn Thorbjørn, 2014, Kan man undre sig uden ord?, ISBN: 978-87-7112-107-0, AAU forlag, Ålborg
9. Ørskov , Willy, 1992, Samlet, ISBN139788721010089, Borgen forlag
10. Link til modtager af årets Sonning musikpris 2023 Evelyn Glennie.<https://www.sonningmusik.dk/evelyn-glennie/>